

International Theatre Institute ITI

World Organization for the Performing Arts

UNESCO, 1 Rue Miollis, FR-75732 Paris Cedex 15

info@iti-worldwide.org / www.iti-worldwide.org

POSELSTVÍ K 30. MEZINÁRODNÍMU DNI TANCE

29. dubna 2012

Oslavujme nekonečnou choreografii života

V průběhu času, v průběhu věků to nejtrvalejší, co máme, je patrně umění. Dalo by se říci, že lidstvo zanechává svým dědicům jedině umění – stavby, knihy, obrazy či hudbu. Nebo také pohyb či tanec. Proto je pro mne tanec tou nejsoučasnější, tou nejaktuálnější historickou lekcí - tanec je totiž neustále ve styku s bezprostřední minulostí a probíhá výlučně v přítomnosti.

Navíc kupodivu tanec nezná, na rozdíl od tak mnoha uměleckých žánrů, hranice. I když se některé slohy pokoušejí vymezit svůj rámec nebo v nějakém rámci pracovat, pohyb života, jeho choreografie a jeho potřeba neustálé změny rychle nabývají vrchu a umožňují prolínání nejrůznějších stylů. Vše se samozřejmě propojuje se vším a tanec se zabydluje pouze v prostoru, do něhož patří – v neustále se měnící přítomnosti.

Domnívám se, že tanec je jednou z nejpřírodnějších výrazových forem, kterou bychom měli láskyplně chránit. Když totiž lidé tančí, ať už v baletním představení, při zápolení hip-hopu, na nějakém současném undergroundovém představení nebo prostě na diskotéce, uvolňují se a jenom zřídka se tam projevují nějaké lži, jen vzácně si tam lidé nasazují masky. Lidé o sobě neustále uvažují, ale když tančí, jejich reflexe se patrně týká bezprostřední upřímnosti.

Když se pohybujeme jako všichni ostatní, když se pohybujeme s ostatními a když se díváme, jak se ostatní pohybují, můžeme nejlépe pochopit jejich emoce, vžít se do jejich myšlenek a propojit se s jejich energií. Možná právě v takové situaci je nejzřetelněji poznáme a pochopíme.

Představuji si taneční představení jako oslavu koexistence, kdy poskytujeme a vytváříme prostor a čas jeden pro druhého. Na to až příliš často zapomínáme, leč základní krása představení spočívá v konvergenci mnoha lidí, kteří sedí vedle sebe a všichni prožívají týž okamžik. Není v tom nic soukromého: představení je kromobyčejně společenská zkušenost,. Všichni se shromažďujeme kvůli tomu rituálu - to je naše pouto spojující nás s představením, pouto spojující nás se stejnou přítomností.

Proto v roce 2012 přeji všem mnoho tance. Ne snad aby zapomněli na problémy z roku 2011, naopak, aby se pokusili s nimi tvůrčím způsobem vypořádat, aby se pokusili kolem nich tančit. Aby přišli na způsob, jak se vzájemně a zároveň se světem propojit, abychom se propojili s životem jako s částí jeho nekonečné choreografie. Tančeme, abychom našli upřímnost, abychom ji předali dál, abychom ji reflektovali, abychom ji oslavovali.

Sidi Larbi Cherkaoui

překlad Dagmar Steinová